

מאורות אל העבר

ז כסלו תרע"ט | 11/11/1918

By Charles Ransom Miller
עיתונות מבשרת על הנצחון (ויקפדיה נחלת הכלל)

יום שביתת הנשק (סיום מלחמת העולם הראשונה)

בשעה אחת עשרה בבוקר נדמו התותחים. רעשי המלחמה שליוו את אירופה ואת העולם כולו מאז ראשיתה של מלחמת העולם הראשונה השתתקו, כשהם מותירים אחריהם מיליוני הרוגים ופצועים, ובהם כעשרת אלפים איש שנהרגו ביום הפסקת האש (ז' בכסלו תרע"ט, 11.11.1918) עצמו. אירופה יצאה מ"המלחמה הגדולה" בתחושה שאימיה ומוראותיה לא יחזרו עוד לעולם. במדינות רבות הוכרז היום כחג לאומי. בבריטניה הוא משמש עד היום כיום הזיכרון לחללי המלחמות (שטקסיו ואופיו השפיעו רבות גם על יום הזיכרון לחללי צה"ל), ובארצות הברית הוא מכונה כ"יום הווסטרנים" המוקדש לכבוד הלוחמים בכל מלחמותיה של אמריקה. העם היהודי יצא ממלחמת העולם הראשונה מוכה וחבול, בעיקר בשל הפגיעה הקשה בקהילות שבמזרח אירופה, אך גם עם תקווה גדולה לאחר השתלטותה של בריטניה על ארץ ישראל ומתן הצהרת בלפור. אולם נגד לכל התקוות לשלום, בבית חולים בגרמניה, חייל צעיר בשם אדולף היטלר זעם על שביתת הנשק. בעיצומן של חגיגות השלום נזרעו זרעיה של המלחמה הנוראה אף יותר, שתפרוץ כעבור עשרים שנה בדיוק.

מפת עולם

